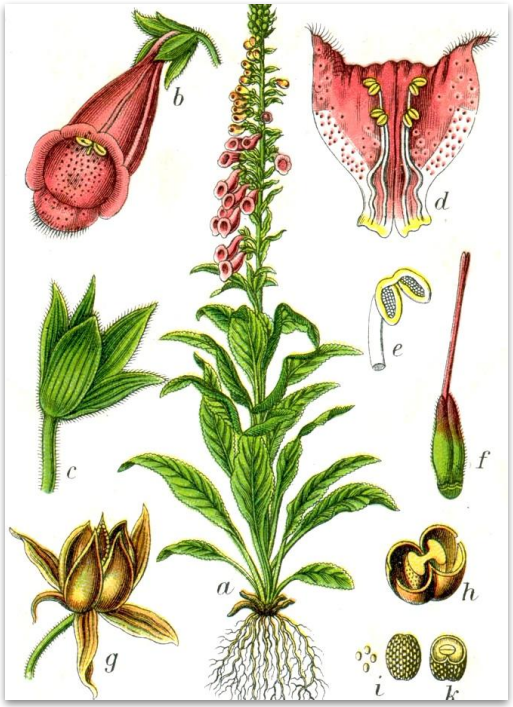
Digitalis purpurea L., 1753

- abeluria, dedaleira, borleta, croque, estalote, estralos, estoupo
- alcahueta del cerezo, azalda, boca de llop, campanillas, chupamieles
- kukupraka, asto-lore, azkutai, benda, errebelarr, kukuprraka
- didalera, boca de llop, guantera, herba didalera
- common/purple foxglove, fairy bell, fingerflower
- dedaleira, abeloira, tróculos, luvas de nossa senhora, erva dedal

ESTADO DE CONSERVACIÓN

EX ES CR EP VU CA PM

EX: en perigo de extinción; **ES**: extinta en estado silvestre; **CR**: en perigo crítico; **EP**: en perigo; **VU**: vulnerable; **CA**: case ameazada; **PM**: preocupación menor

DIVISION	CLASE	ORDE	FAMILIA	XÉNERO
Magnoliophyta	**Magnoliopsida**	**Lamiales**	**Scrophulariaceae**	***Digitalis***

ORIXE

Europa occidental e central, estendéndose tamén ao noroeste de África e Asia occidental.

CARACTERÍSTICAS

Planta que acada 200 cm. Pubescente ou aínda laúda, con follas basais pecioladas, máis ou menos rugosas, ovadas e lanceoladas, recubertas de pelos glandulosos e non glandulosos, sendo as superiores case sésiles. Flores con corola de 40-55 mm, púrpuras (ás veces brancas), co interior branco punteado de vermello, piloso, dispostas en acio non ramificado. A inflorescencia é en acios densos e erguidos. O froito é unha cápsula que libera moitas sementes.

HÁBITAT

Ambientes frescos e húmidos. Medra en claros de bosques, bordos de camiños, terrapléns, breixeiras e zonas rochosas, preferindo solos ácidos e silíceos e tolerando sombra ou semisombra.

DISTRIBUCIÓN

Europa occidental e noroeste de África. Naturalizada e expandida a outras partes de Europa, Asia e América.

CURIOSIDADES

Toda a planta é velenosa, por conter dixitalina, droga que fai máis vagaroso o latexar do corazón, polo que se emprega en medicina.